

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«.

Prisen fra Oktober 1910 til Oktober 1911 er 2 Kr.
Der udkommer et Blad en Gang om Maanedn.
Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Mrs Carrie Chapman Catt's Tale i Kvindevalgretsklubben

den 20. April 1911. *)

»Paa Engelsk har man et Ord som hedder »trades lasts«. Dette betyder en Udveksling af Complimenter.

»Ogsaa jeg vil besvare de smukke Ord, der er blevne sagte til mig med en Compliment til Deres Folk, en Compliment, der kun indeholder den rene, skære Sandhed.

»Vi har en Mængde Skandinaver ovre i Amerika (Danske, Norske og Svenske er jo alle ens for os). De er Kød af Deres Kød, Blod af Deres Blod og Been af Deres Been. De har opdraget dem og med alt det, de har lært herhjemme, har de nu dannet et nyt Skandinavien derovre — kun under et nyt Flag. Og det er vi glade for, thi det er nogle af vore bedste Borgere.

»Der er enkelte Stater, hvor de særlig har søgt hen til. For Eksempel til Minnesota, Dakota og Washington. Kvinderne der har været saa ivrige for at faae deres Mænd til at stemme for Kvindevalgretten, at de vandt en stor Sejr; Stemmerne faldt som 3 imod 1. Og det vil sige en hel Del i et Land, hvor ikke alene de intelligente Folk har Lov til at stemme og regere, men hvor intelligente og dumme, flittige og dovne, Drukkenboldte og Afholdsmænd har ligemeget at sige.

»I Staten Washington i Vestamerika findes der altsaa en uhyre Mængde Skandinaver. Det er en af vore rigeste Stater. Den ejer Sølv- og Guldminer, en Mængde udmærket Frugt og først og fremmest store og mægtige Skove, hvorfra der sendes Skibsmaster ud over hele Verden. Træerne staar der saa tætte, at det opadsøgende Øje intetsteds kan opdage Himlen. Jordbunden er derfor saa fugtig, at der gaar Aar efter Træernes Udryddelse, inden man kan dyrke den. Desuden er der en saa rig Vegetation af Underkov og Slyngeplanter, at man maa tage Ilden tilhjælp for at bryde sig en Vej igennem den. Ogsaa i denne Stat har Kvinderne viist, hvad de duer til. I Statens største By »Seattle« har man den Bestemmelse, at Folk, der indtager

en betroet Post, kan blive afsatte igen, hvis de skulde vise sig at være uværdige til at beklæde den længere. Da Mayoren i en længere Tid havde forarget Befolkningen ved at svire og spille, fik Kvinderne sat igennem, at Manden mistede sit Embede. Det er rimeligt nok, at man priser disse Kvinder herfor. Men ligesaa rimeligt er det, at Mayoren og hans Venner gør det modsatte. Saaledes skete det, at vi hørte derovre fra, at Kvindevalgretten var en Uting og ganske havde forfejlet sit Maal; thi enten interesserede Kvinderne sig slet ikke for Politik, eller ogsaa opstod der Splid og Strid i den Anledning mellem Ægtefællerne.

»Vi forhørte os nærmere om Sagen. Men vi fik os unægtelig en hjertelig Latter, da man meddelte os, at den, der udsprede disse Rygter, var en »Honorable Mr. Master-son«, Indehaver af en Spillebule.

»Men endnu værre Ting hørte vi om Staten Wyoming. Der — hed det sig — var Antallet af Kvinder i Fængslerne fordoblet, siden de havde faaet Stemmeret. Vi anstillede naturligvis Undersøgelser, og virkelig viste det sig, at det forholdt sig rigtigt! Thi forinden Kvindestemmerettens Gennemførelse var der *een* Kvinde i Fængslet — nu var der *to*!

»Den Slags Argumenter kan ikke afskrække os.

»Jeg veed, at det idag er Aarsdagen for den vigtige Begivenhed, »at de danske Kvinder fik kommunal Stemmeret.« Det glæder mig at kunne fejre denne Dag med Dem. Og at De vandt denne Sejr, er ikke alene en Glæde for dette Land, men vil have tilfølg, at Deres Landsmandinder i vort Land ikke vil hvile, før de følger efter. Saaledes vil det jo ske overalt i Verden. Det gælder jo blot om at bekæmpe den Skyhed, det endnu falder vanskeligt at afryste, hvor man saa end er.

»Jeg har en Ven, som i denne Sammenhæng gerne fortæller en Historie om en Hest. Det var en udmærket Hest, kun noget sky for aabne Paraplyer paa Gaden. Foruden denne Særhed havde den ogsaa en anden, nemlig at elske Kartoffer. Nu fandt min Ven paa at sætte en Kartoffel paa Spidsen af en

lukket Paraply, og Hesten nød den med Begærighed. Hver Dag bragte han den en ny Kartoffel, idet han hver Gang aabnede Paraplyen en lille Smule mere. Det endte med, at Hesten tilsidst aad Kartofflen, naar den sad paa Spidsen af den aabnede Paraply. Da syntes min Ven, at Tiden var kommen til at prøve Experimentets Resultater. En regnfuld Dag førte han atter Hesten ud paa Gaden, og se! Hvergang denne opdagede en aaben Paraply, styrtede den løs paa den, altid i Haab om, at den paa Spidsen vilde finde Kartofflen. (Saaledes kan det, der bliver tilvant, ændre Forestillingerne for os som for Hesten.)

»Paa min Vej fra Hamborg hertil, saa jeg de danske Skove fulde af Anemoner. Der findes vel Anemoner overalt: i Rusland, i Finland, i Amerika ligesom her. Det ene Sted blomstrer de tidligere, det andet senere, lidt mindre her, lidt større hist, alt efter Klimaets Beskaffenhed. Saaledes med Kvindevalgretten, den kommer tilsidst alle vegne, før eller senere, kun med lidt Forskel efter Folkeslagenes Ejendommeligheder.

»For en 70 à 80 Aar siden brugte man et meget stærkt Ord for, naar Kvinderne i nogen Maade befattede sig med det, som Mændene betragtede som deres Arbejde. Vilde en Kvinde selv bestyre sin Ejendom, selv hæve sine Penge, var det »indecent« (uansændigt). Vilde hun f. Eks. studere Mathematik, noget en kvindelig Hjerne jo var ude af Stand til at fatte, var det »indecent«. Da de højere Skoler i 1852 i nogle Aar ogsaa gav Pigerne Adgang, fik de kun Lov at benytte de almindeligt brugte Bøger om Anatomie, naar en Del af Siderne var omhyggeligt overklistrede med hvidt Papir, thi det var i højeste Grad »indecent«, at en Pige skulde se det menneskelige Legemes Bygning. Nogle Aar senere fik Drengene sat igennem, at Pigerne fik deres egen Skole, thi Pigerne fik alle Præmierne, »saa der ikke blev nogen tilovers for Drengene«, klagede de.

»Da man var kommet saa vidt, forsvandt Ordet *indecent* og gav Plads for dets Efterfølger *indelicate* (ufint). Jeg kender ikke noget fadere, mere intetsigende Ord end dette, men det var især Tonen, hvormed det

*) Talen er gengivet af Professorinde Buhl.